

[Christophersen]

til et fradrag i skat. Den anden, og det er den, jeg godt vil koncentrere mig lidt om, er den ulyksalige tankegang om at trække renteindtægter og renteudgifter ud af hele skattesystemet. Umiddelbart lyder det smart og enkelt, idet man siger: kan vi ikke bare lave en ordning, som går ud på, at hvis man skal betale renter, så er det selvangivelsen uvedkommende? Til gengæld skal man kun betale 50 pct. af rentebeløbet. Hvis man modtager en renteindtægt, så skal den heller ikke beskattes, men den er jo også kun 50 pct. af, hvad den plejer at være. Det lyder meget enkelt. Men det afgørende problem er, at en række renteudgifter og renteindtægter i dag afholdes og modtages af foretagender, der ligger uden for indkomstskatten, foretagender, der ikke er indkomstskattepligtige. Der ved vil vi få fuldkommen groteske virkninger af den tilsyneladende simple idé. Vi har pensionskasser, livsforsikringsselskaber, ATP-fonden, postgirokontoret, den sociale pensionsfond og en række andre foretagender, der i dag har renteindtægter, som ikke er indkomstskattepligtige, og som derfor ubeskåret går ind i disse fonde og senere kan bruges til udlodning i form af pensioner, erstatninger osv. Nu reduceres disse renteindtægter pludselig til det halve, fordi renten skal ud af indkomstskattesystemet.

Jeg vil godt spørge ministeren: er konsekvensen af den tankegang ikke – det er ministeren specielt, jeg spørger, da det er ham, der er kommet med redegørelsen, så hvis han er parat til at svare, er jeg nysgerrig – vil det, hr. minister, ikke føre til et enormt og uoverskueligt tilskudssystem? Hvordan forestiller regeringen sig overhovedet at en sådan ordning skal administreres? Og hvad mener man med de kryptiske bemærkninger i redegørelsen om, at særlig store renteindtægter stadig skal være indkomstskattepligtige? Det kan jo ikke have noget med denne sag at gøre, for det karakteristiske ved de renteindtægter, jeg her taler om, er jo, at de netop ikke er indkomstskattepligtige.

Omvendt vil der være foretagender, der har renteudgifter, som pludselig reduceres til det halve, renteudgifter, der i dag ikke er fradragsberettigede. Vi kunne tage det under-skudsgivende selskab. Det får altså pludselig en betydelig lettelse. Vi kunne tage de sociale bolig-selskaber, som klart har store renteudgifter, som de ikke i dag fradrager nogen

steder. De modtager rentesikring i stedet for fra staten. Nu reduceres pludselig deres renteudgifter til det halve. Hvordan vil man løse det problem? Skal de bare på den måde have et milliardtilskud, eller skal der indføres en særlig afgift på renteudgifter, der ikke er fradragsberettigede? Hvordan har man tænkt sig at klare det? Og hvad mener man med den bemærkning, man kommer med i redegørelsen, at særlig store renteudgifter stadig skal være fradragsberettigede? Det kan vel næppe være disse renteudgifter, man tænker på. Hvad er det så for nogle?

Hr. Hjortnæs gjorde en kort bemærkning om boligforliget af 1974. Det er rigtigt, hr. Hjortnæs, at dér skrev man, at man skulle begrænse rentefradraget og afvikle lejeværdien. Men det er jo ikke det, regeringen kommer her og foreslår. Regeringen kommer og foreslår, at man skærper lejeværdibeskatningen, og så skal man til gengæld på en eller anden måde begrænse rentefradraget. Det er noget helt andet end det, der blev aftalt dengang, og derfor har det, man dengang drøftede, ikke megen forbindelse med det, vi her taler om.

Hvordan vil denne redegørelse virke, hvis den nu blev omsat til lovgivning? Det bliver den ikke, den bliver ikke vedtaget, for der er ikke noget flertal for den i folketinget, så i og for sig er det en lidt teoretisk debat, vi fører, men hvordan vil den virke?

Jeg har sagt lidt om erhvervsvirkningerne. For erhvervslivet totalt bliver virkningen altså den, at ejendomsskatter ikke kan trækkes fra længere, heller ikke for erhvervsvirksomheder. Nogle steder i landet vil der endda ske en forhøjelse af disse ejendomsskatter, for nu skal der også være en minimumsgrænse for den kommunale grundskyld. Selskabsbeskatningen skal skærpes, repræsentationsfradrag forsvinder, rentefradrag skal på en eller anden måde lægges om – endnu er det lidt uklart – og der pålægges nogle administrative byrder i forbindelse med lønmodtagerfradragsomlægning. Totalt set mener jeg, det er klart, at virkningen bliver negativ på beskæftigelse, på omkostningsniveau, på konsolideringsevne og finansieringsevne.

Hvis vi så tager boligbeskatningen, hvad er det så, man dér lægger op til? Der er det samme træk med ejendomsskatterne, minimumsgrænse for den kommunale grundskyld. Der er en højere lejeværdi. Man siger